

DOBRY PASTYR

Časopis evangelického sboru v Krnově vydáván pro členy a přátele sboru zdarma

ROČNÍK 20 / ČÍSLO 4 / PROSINEC 2016

**„Neboť mé oči spatřily tvou spásu,
kterou jsi připravil před tváří všech lidí,
světlo ke zjevení národům
a slávu tvého lidu Izraele.“ Simeon**

Luk 2; 30 – 32

Úvodník

²⁵V Jeruzalémě žil muž jménem Simeon; byl to člověk spravedlivý a zbožný, očekával potěšení Izraele a Duch svatý byl s ním. ²⁶Jemu bylo Duchem svatým předpověděno, že neužrjí smrti, dokud nespatri Hospodinova Mesiáše. ²⁷A tehdy veden Duchem přišel do chrámu. Když pak rodiče přinášeli Ježíše, aby splnili, co o dítěti předpisoval Zákon, ²⁸vzal ho Simeon do náručí a takto chválil Boha: ²⁹„Nyní propouštíš v pokoji svého služebníka, Pane, podle svého slova, ³⁰neboť mé oči viděly tvé spasení, ³¹které jsi připravil přede všemi národy – ³²světlo, jež bude zjevením pohanům, slávu pro tvůj lid Izrael.“

Simeonovi dává výše uvedený biblický oddíl krásné vysvědčení – „byl to člověk spravedlivý a zbožný, Duch svatý byl s ním“. Tomu zjevil Duch svatý, že uvidí za svého života zaslíbeného Mesiáše. Simeon toto zaslíbení vzal vážně a v oddíle, nad kterým se zamýšlíme, čteme, že on **s vděčností v srdci děkuje Pánu Bohu za svůj život, za milost, které se dožívá, že se setkává s Mesiášem – Spasitelem a Vykupitelem.** Vlastně z příběhu vyplývá, že Simeon byl první z lidí – kromě Marie a Josefa – komu Duch svatý ukázal, kdo je Ježíš.

Příběh Simeona mám spojený se vzpomínkou na jednoho vzácného bratra, kterého jsem mohl poznat ve svém mládí ve sboru ČCE v Praze v Nuslích. Když jsem ho poznal, bylo mu asi 74 let. On i jeho manželka byli dost nemocní a tehdy jsem jim trochu pomáhal – nošení uhlí, nákupy apod. Měli za sebou těžký život – jediná dcera jim asi ve svých 30 letech zemřela a neměli nikoho jiného blízkého. Tento člověk byl pro mě přes všechna svá zdravotní omezení příkladem trpělivosti a hluboké víry v Pána Ježíše. Dodnes jsem vděčný Pánu Bohu, že mě do této rodiny přivedl, že jsem mohl oba manžele blíže poznat a jejich prostřednictvím i Pána

Ježíše Krista. Vzpomínám si, že jednou, asi po čtyřech letech mých návštěv v této rodině, mně z ničeho nic tento bratr řekl, že v tom roce – bylo léto - půjde k Pánu Ježíši. Přitom jeho zdravotní stav byl setrvalý, nelepšil se ani nehoršil. Když jsem se ho ptal, jak to ví, jenom řekl, že to prostě ví. Tehdy už nemohl ani on ani jeho manželka chodit na bohoslužby do sboru, tak o Vánocích toho roku jim vysluhoval nuselský farář Večeři Páně u nich doma. Měl jsem tu příležitost být u toho také. Asi 26. nebo 27. prosince dostal mozkovou příhodu a den nato umírá v nemocnici. Na parte měl uvedený verš z úvodního textu: **„Nyní propouštíš v pokoji svého služebníka, Pane, podle svého slova, neboť mé oči viděly tvé spasení.“**

Když příběh Simeona domýšlíme dál, vidíme, že my jsme nemuseli čekat až do konce života jako on, abychom se setkali s Pánem Ježíšem. Ve chvíli, když Ježíš umírá na kříži, roztrhla se opona v chrámu v Jeruzalémě a my díky Ježíšově oběti máme přístup k Pánu Bohu už napřímo a navždy. Vede nás tato skutečnost k opravdové a hluboké vděčnosti jako vedla Simeona?

B. Marek

Modlitební okénko

prosinec 2016

Jsou to naše sestry a bratři, kteří pro slabost těla nebo kvůli nemoci potřebují naše přímluvné modlitby.

Prosme za Helenu Ondruchovou, Janu Swiderovou, Petra Malíka, Pavla Loydu, Janičku Maláčovou, R.Maláčovou, J.Kielarovou, s.Višnyovou st., s.Žďárskou, s.Růžičkovou a s.Bolkovou. Operaci má před sebou Evička Velíšková a Jarek Tomašík.

„Prosím, připomínej nám, Pane Ježíši, na modlitbách tyto naše blízké.“

M.Č.

Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Krnově

srdečně zve na:

ADVENTNÍ a VÁNOČNÍ PROGRAM

27. 11. 1. adventní neděle – bohoslužba v 9.45
1. adventní koncert v 16.00 Good work (Paprsky)
29. 11. vernisáž s adventním slovem – 17. 00
výstava fotografií Martina Kučery
4. 12. 2. adventní neděle - bohoslužba v 9.45
2. adventní koncert v 16.00 Gospel night – Tensing Krnov a spol.
6. 12. adventní večer s hostem – 17.00
Mgr. Pavel Janošík, farář ČCE z Opavy
11. 12. 3. adventní neděle - bohoslužba v 9.45
3. adventní koncert v 16.00 – Staccato, Legato, dětské pěv. sbory
13. 12. adventní večer s hostem - 17.00
Ing. Richard Medřický, Bth., kazatel CASD v Krnově
18. 12. 4. adventní neděle – dětská vánoční slavnost v 9.45
4. adventní koncert v 16.00 – ženské pěv. sbory z Krnova a Otice
24. 12. Půlnoční bohoslužba 22.30
Evangelický smíšený pěv. sbor pod vedením J. Plevy
25. 12. 1. svátek vánoční – bohoslužba v 9.45
31. 12. netradiční silvestrovské posezení v 17.00 – už na nové ev. faře !!!
1. 1. 2017 Novoroční bohoslužba v 9.45 – na nové ev. faře !!!

Upozorňujeme, že od 31. prosince 2016 do 31. března 2017 se budou konat bohoslužby v novém sále evangelické fary na Albrechtické 811/ 8.

Přejeme vám požehnané prožití adventu a vánočních svátků!

Slavnostní otevření nové fary

V neděli 23. října 2016 odpoledne se uskutečnila v kostele slavnostní děkovná bohoslužba za účasti br. seniora M. Zikmunda. Kromě seniora se tohoto děkovného odpoledne účastnili i hosté z blízkých i vzdálenějších sborů. Celé shromáždění se neslo v duchu vděčnosti našemu Pánu a Bohu - že nám dal tu milost, že jsme po celou dobu trvání opravy neměli díky mnohým dárcům i půjčce od Jeronýmovy Jednoty nedostatek financí. Díky patřily i konkrétním bratrům a sestrám z krnovského sboru, kteří se na rekonstrukci přímo podíleli, popřípadě nesli břímě organizačního zajištění rekonstrukce; někteří

fungovali jako stavební dozor.

Oprava trvala necelé 2 roky a rekonstrukce budovy - přízemí a patro - stála do dnešního dne přibližně 3,9 mil. Kč. V tom není zahrnuta pořizovací cena objektu nové fary ve výši 1,55 mil. Kč.

Po bohoslužbě jsme se přesunuli na novou faru, kde sestry připravily výborné pohoštění.

B.M.

Mimořádné členské shromáždění

V neděli 16. října v rámci pravidelných bohoslužeb proběhlo mimořádné členské shromáždění. Konalo se v bloku sborových oznámení.

Jediným bodem tohoto shromáždění bylo povolání bratrů Bedřicha Marka a Jiřího Marka ke službě výpomocných kazatelů. Oba bratři absolvovali v letech 2013 až 2015 tříletý kurz pro výpomocné kazatele, který pořádal náš (Moravskoslezský) seniorát. Kurz tehdy začalo asi 24 zájemců, dokončilo 11. Na absolvování kurzu navázal rozhovor (zkouška) se tříčlennou komisí v Praze na Synodní radě, a poté zkušební kázání za přítomnosti jednoho z členů komise (br.

Bedřich v Krnově za přítomnosti syn. seniora br. Daniela Ženatého, br. Jiří v Jindřichově Hradci za přítomnosti tamějšího faráře Davida Balcara).

Na základě výše uvedeného Synodní rada dne 6.9.2016 oběma bratrům udělila osvědčení o způsobilosti k ordinované službě výpomocného kazatele.

Přes to všechno naše řády vyžadují, aby sborové (členské) shromáždění dotyčné, kteří kurz a zkoušku absolvovali, výslovně povolalo do služby výpomocných kazatelů. To se tedy stalo v uvedenou neděli. Ze 26 přítomných hlasovných členů bylo 25 pro, 1 se zdržel.

J.Marek

Vizitace v Krnově

V neděli 30.10.2016 proběhla v našem sboru vizitace, kdy nás navštívil br. senior Marek Zikmund (farář v Přerově) a sestra Noemi Batlová, seniorátní kurátorka.

Vizitace podle řádů naší církve se má vykonat v každém sboru alespoň jednou během volebního období seniorátního výboru (6 let). Slouží k prohloubení vzájemnosti jednotlivých sborů, k poznání života sborů a jejich duchovního růstu, misijního vyzařování, ekumenické otevřenosti, vztahu k veřejnosti, jakož i problémů, které se v práci sborů a seniorátů objevují (citace z Řádu vizitací sborů). Vizitace má také sloužit k pastýřské péči o kazatele a presbytery.

Vizitace má zpravidla dvě části (tak tomu bylo i u nás) – před bohoslužbami se vizitující sejdou s kazatelem a kurátorem a kontrolují doklady sboru – smlouvy, knihy (pokřtěných, konfirmovaných, knihu oddaných, pohřbů apod.), pojištění budov a další. Po bohoslužbách se vizitující setkají se staršovstvem a probírají oblasti života sboru (vztah s kazatelem, péči o děti, mládež,

obětavost a hospodaření sboru, ekumenické kontakty ve městě, vztah k veřejnosti apod.).

Současně s rozhovorem (před bohoslužbami i po nich) probíhá kontrola hospodaření sboru. U nás tuto kontrolu provedl pečlivý revizor – br. Jan Bartušek. Za sbor doklady obětavě předkládal náš účetní br. Stanislav Vybíral a pokladník br. Vladimír Strádal. To by ale nebyl milý br. Bartušek, aby nenašel nějaký nedostatek; např. nám doporučuje aktualizovat tabulku evidence nemovitostí (následně provedeno) nebo pojistit movitý majetek proti krádeži.

Vizitace celkově vyzněla pro náš sbor příznivě. Vizitující označili krnovský sbor jako samostatný, živý, který působí spolu s ostatními církvemi ve městě pozitivně. V závěru zápisu z vizitace je vysloveno přání, aby se našemu sboru dařilo rozvíjet sborové činnosti, jakož i využívat nové farní prostory i splácet půjčku. Samozřejmě to není důvod k tomu, abychom „usnuli na vavřínech“, ale s modlitbami pokračovali v Božím díle.

Jiří Marek

Rozhovor s p. Evou Velíškovou

Paní Velíšková, blíží se Vánoce, můžete mi prosím říct, jak jste prožívala Vánoce jako dítě?

Velmi ráda vzpomínám na Vánoce, které jsme s bratrem a rodiči prožívali ve městě Napajedla u Zlína, kam jsme se přestěhovali, když jsme museli opustit za války Krnov. Vánoce i Mikuláše jsme trávili podobně jako nyní. Na Mikuláše chodil nejen čert, Mikuláš a anděl, ale chodila s nimi i smrt. Smrt byla postava, která držela v ruce kosu.

Na Štědrý den jsme museli dodržovat přísný půst. Čekali jsme na první hvězdu, která vyjde a teprve potom se začalo večerět. Peklo se linecké a rohlíčky. U vánočního stromečku jsme zpívali koledy, jednu za druhou. Ozdoby na stromečku byly skleněné z tříptivých korálků propojených drátky. Dárky byly skromné, např. tužky, dřevěný penál, omalovánky, pohádkové knihy a „štuc“-rukáv z králičí kožešiny. (do kterého se strkaly ruce místo rukavic, pozn. red.)

Vzpomínám si na svůj nejhezčí dárek, který jsem za války dostala. Byla to panenka, která měla papírovou lisovanou hlavu a tělíčko vycpané pilinami. 26. 12. na Štěpána chodili koledníci, kterým jsme dávali jablka, ořechy a mišpule (malvice)

P. Velíšková, vyrůstala jste v katolické rodině, potom jste i v dospělosti navštěvovala katolický kostel. Byla jste celkem 50 let katolička. Před 25 lety jste se stala evangeličkou. Co vás k tomu kroku přimělo?

Jednoho dne jsem potkala jednu paní z evangelické církve, a ta mě pozvala na biblickou hodinu. V tu dobu v evangelickém kostele působil Milan Moletz. Na biblické hodině se mi líbilo a zajímal mě výklad z Bible, se kterým jsem se setkala poprvé v životě. A díky výkladu z Bible a rozhovoru s ostatními mi bylo odpovězeno na spoustu dosud nezodpovězených otázek.

Například?

Například proč se evangeličtí faráři žení a proč katolíci nedovolují 2. manželství.

V Katolické církvi nebyl žádný výklad písma. Vědomosti, které jsem získala za 50 let v katolické církvi, jsem v evangelické církvi získala za 3 roky.

Po jak dlouhé době, co jste začala navštěvovat evang. církev, jste se stala její členkou?

Po 2 letech chození na biblické hodiny.

Co byste vzkázala lidem v našem sboru?

Hlavně morální a mravní čistotu a větší návštěvnost.

*s p. Evou Velíškovou si povídala
Darina Balová*

Pomoc a azyl pro Benjamín

Možná si říkáte, co je to za krásné usměvavé tváře, které se na vás dívají z fotografie u tohoto článku. Mnozí jistě víte, že stacionář Slezské diakonie Benjamín je nejstarším zařízením Sl. diakonie v našem městě. 20. října tohoto roku dokonce oslavoval svou plnoletost, 18 let existence. Při této příležitosti se jim podařilo vydat krásný kalendář, který byl poprvé představen veřejnosti v našem kostele. Asi před 3 týdny se na mě obrátila s prosbou o pomoc vedoucí tohoto střediska Veronika Židková. Šlo o to, že jim na sídlišti pod Cvilínem, kde Benjamín sídlí v budově bývalé MŠ, začala unikat voda z topení a bylo tedy nutné přikročit k rychlé rekonstrukci. Slovo dalo slovo a naše staršovstvo pružně rozhodlo, že jim poskytneme na 14 dní - na tu nejhorší dobu - azyl v nových prostorách naší fary. Jsme rádi, že jsme takto mohli pomoci těm, kteří ho nutně potřebují. Velmi se nám osvědčilo vybudování bezbariérové rampy pro vozíčkáře, která se tímto pobytem ocitla tzv. „v záběhu“. Služby stacionáře využívá také náš bratr „na kolečkách“ Jirka Vasiliadis nebo známá

výtvarnice Hela Nejedlá - vozíčkářka, která úspěšně reprezentovala Krnov na výtvarné soutěži i v Japonsku. Všem klientům i zaměstnancům stacionáře se u nás moc líbilo a jako poděkování za pobyt na faře namalovali a společně podepsali obrázek, který uveřejňujeme. Pobyt Benjamínu na naší faře už skončil, fara ale nezůstala dlouho prázdná. Hned v pátek po vystěhování stacionáře u dveří zazvonili první „tensingáři“ na víkendovku Gospel night. „Pane Bože, děkujeme, že naše fara může takto sloužit.“ ☺

Radovan Rosický

Narozeniny ve sboru

Za několik málo dní budeme slavit nejkrásnější svátky v roce - Vánoce. Budeme oslavovat narození Spasitele celého světa, Ježíše Krista. Kéž jsou letošní Vánoce znamením míru a pokoje, naplněné láskou, radostí a obdarováváním.

Milí oslavenci, kteří budete slavit své narozeniny, dovoluji vám jménem celého sboru blahopřála. Přeji vám pevné zdraví, blízkost a ochranu našeho Pána Ježíše Krista. Přijměte pro povzbuzení verše z Žalmu 23,1-3:

Hospodin je můj pastýř, nebudu mít nedostatek. Dopřává mi odpočívání na travnatých nivách, vodí mě na klidná místa u vod, na živu mě udržuje, stezkou spravedlnosti mě vede pro své jméno.

Leden:

Zuzana Hazan
Jindřich Galda
Vladimír Vašíř
Ester Tylečková
Daniel Zmrzlík
Anežka Bolková
Karel Tyleček
Marie Čepová
Jiří Švéda

Únor:

Jan Kielar
Ludmila Lukášová
Denisa Vyroubalová
Anna Kroupová
Josef Dolek
Viktor Tyleček

Březen:

Radovan Vladík
Lubomír Horák
Erik Svítal
Soňa Lukášová
Petr Malík
Antonie Ničmanová
Patrik Lukáš
Eva Velíšková

Rostislav Lukáš
Milada Nálepová
Jana Švédová
Milada Andělová
Milan Swider
Zuzana Vladíková
Eliška Davidová

připravila E. Roztomilá

Boží DNA

Gospel night 2016 Na křídlech věčnosti

zamyšlení na adv. koncertě
Tensingu a mládeže

Milí přátelé, příznivci Tensingu a hlavně příznivci již tradičního předvánočního Gospel night, který se pořádá v rámci našich adv. koncertů, letošní ročník tohoto krásného setkání mladých lidí kteří mají rádi hudbu, zpěv a vše, co k tomu patří nese název „Na křídlech věčnosti“.

Zkusil jsem se tedy zamyslet, jestli mají advent a Vánoce nějaký přesah až do věčnosti. A přišel jsem na jeden nádherný citát z Bible, je z proroka Micheáše, který už 700 let před narozením Ježíše Krista napsal tato slova: „**A ty, Betléme efratský, který jsi nejmenší**

mezi judskými rody, z tebe mi vzejde ten, kdo bude vládnout nad Izraelem, ten, jehož původ je odedávna, ode dnů věčných.“ Promiňte, že to řeknu trochu lidově: „To je ale pecka!“, tak nejenom, že Micheáš to předpověděl několik set let předem, ale z toho, co tam čteme, vyplývá, že původ Ježíšovy existence musíme hledat už před stvořením tohoto světa. Jeho osobnost, charakter a vlastnosti existovaly ještě před tím, než se narodil. No ono je to vlastně logické - jestli je Ježíš Boží syn, potom (jestli to tak vůbec můžeme říct), musíme původ jeho DNA hledat u jeho Otce v nebi.

Určitě to znáte i ze svého života. Když se rodiče někdy podívají na své děti, tak jim občas mimoděk ujede: „Po kom to dítě jenom je?“ A v podstatě tak trochu vzdycháme nad

svými vlastními geny. Když se třeba podíváme na tensingáře, kteří pro nás připravili krásný koncert, tak se také můžeme zeptat: „Po kom ti mladí vlastně jsou?“ A můžeme si odpovědět: „No přece po těch, kteří je vychovali, nejen po rodičích, ale i po těch, co se jim věnovali a kdo s nimi nacvičili všechny ty písničky, připravili pro ně víkendovky, tábory a festivaly.“ To jsou vlastně dnes už generace tensingářů, kteří tu byli před nimi. No a stejně tak, když se podíváme na Ježíše, tak se můžeme zeptat: „Po kom ten Ježíš jenom je?“ Možná, že zrovna tak se zeptali jeho rodiče, když se Ježíš jednou zatoulal. To neznáte tuhle historku? Ale to je v Bibli, to si nevymýšlím! Když bylo Ježíšovi asi 12 let, tak se vypravili s Josefem a Marií - jeho matkou - do Jeruzalémského chrámu. No a když se o několik dní později vraceli domů, zjistili, že se jim Ježíš někde ztratil, a to už byli na cestě domů. Prostě průšvih! Nevím, jestli jste to někdy taky zažili. Není to moc příjemné. No nebudu to protahovat, někteří ten příběh dobře znáte. Prostě se pro něj museli vrátit a skutečně se tam potom Marie ptá svého syna: „**Synu, co jsi nám to udělal? Tvůj otec a já jsme tě s úzkostí hledali!**“ A on jim na to odpověděl: „**Jak to, že jste mě hledali? Což jste nevěděli, že musím být tam, kde jde o věc mého Otce?**“ Prostě Boží DNA se nezapře.

Musíme ovšem taky říct, že důvodem jeho zdržení byla velká diskuse s teology a učenici v chrámu, všichni tam žasli nad jeho moudrostí a důvtipem... Tak si říkám, jak bychom si my rodiče někdy přáli, aby ty naše děti zdědily některé dobré vlastnosti, jak někdy toužíme a promítáme do svých dětí své sny a potom časem zjišťujeme, že jsou úplně, ale úplně stejní jako my! Takže jací jsme my, takové budou jednou naše děti. To, jak se chováme, jak spolu mluvíme a v jakém prostředí je vychováváme, co jim umožňujeme, anebo naopak neumožňujeme. V jakém prostředí vyrůstají, to ovlivňuje jejich osobnost a charakter. Věřím, že malý Ježíš vyrůstal v opravdu láskyplném, zodpovědném a krásném prostředí obyčejné a prosté židovské rodiny. Na tom příběhu o jeho ztracení si ale můžeme všimnout taky toho, že mu dávali i určitý prostor svobody, netáhli ho za ruku, ono taky zkuste teenagera táhnout za ruku...

Bůh nám dává prostor k rozvoji, netahá nás celý život za ručičku, učí nás postavit se na vlastní nohy, a také nás učí zodpovědnosti. Zkusme si to uvědomit, až se zase budeme dívat do vánočních jesliček. Zkusme si to připomenout i při pohledu na naše vlastní děti.

Přeji vám požehnaný advent a odvalu podívat se na své děti tak, jak se na ně dívá Ten, který dal jim, i všemu zde na zemi, život.

R. Rosický

Ordinace výpomocných kazatelů

Slavnostní uvedení do služby výpomocného kazatele se děje, podobně jako u kazatelů z povolání, při tzv. ordinaci. Původně byla ordinace plánovaná pro všechny, kdo absolvovali kurz, zkoušky i zkušební kázání, na jednom místě a v jednom termínu. Protože br. Bedřich přesvědčil organizátory, že správně mají být dotyční

ordinováni ve svých sborech (což by ale znamenalo, že člen Synodní rady by musel jet vícekrát do různých sborů kvůli jednomu nebo dvěma lidem), bylo rozhodnuto o kompromisním řešení. To spočívá v tom, že dne 26. února 2017 bude ordinováno 6 lidí v Krnově a dne 26. března dalších 6 v Olomouci.

J.Marek

Poděkování

Vážení a milí členové našeho sboru, je na čase, abych zde napsala pár slov o sobě a vyslovila velký dík, který už chci vyslovit delší čas. Na srdci mám mnoho věcí, které bych vám ráda sdělila, a tak se, prosím, připravte na delší čtení. Kde začít a jak vůbec?

Všichni jste si mohli všimnout, že od začátku letošního roku jsem se v našem sboru objevovala dost málo. Chyběla jsem na bohoslužbách, při sborovém zpívání, neučila v nedělní škole.... Jako bych se ze sborového života pomalu, ale jistě, vytrácela. Je nyní nejvyšší čas vyjádřit se k tomuto mému „mizení“ a všemu, co s tím souvisí.

Všichni asi víte, že se 7. rokem léčím s roztroušenou sklerózou (RS). Koncem loňského roku mi lékaři začali měnit léčbu a ubírali léky. Proč? Sama nevím, ale chci věřit tomu, že tak činili jen v dobré víře. I přes mé naléhání, že potřebuji léky denně (jinak bude zle), se dávky snižovaly a ono zle opravdu bylo! Dokonce bych řekla, že to bylo velmi zlé! Přemýšlím, jak moc do podrobností mám nyní zabíhat, ale ono bude úplně stačit, když řeknu jen něco... RS mi začala brát postupně obě nohy, obě ruce i zrak. Stával se ze mne ležící pacient, který má problém udržet a uchopit rohlík, vytáhnout léky z krabiček, pohybovat se po jednopokojovém bytě na WC a zpět. Následovaly série infúzí, které ale vůbec nezabíraly (jak to dříve bylo zvykem), vedlejší účinky se ale dostavovaly spolehlivě a v čím dál tím větší intenzitě – křeče, zimnice, průjmy, bolesti i neustálý pocit na zvracení... Bylo mi zle jak nikdy dřív, RS řádila dál, brala s sebou všechno, co jí stálo v cestě a všechny doposud osvědčené postupy v léčbě se úplně mýjely účinkem. Sáhla jsem si na úplné dno, ale ještě hůř byl na tom tatínek, který tomu musel přihlížet a zcela šokován mi akorát nosil analgetika a infúze – abych nebyla zcela dehydratovaná.

Tohle už byl samotný vrchol kolotoče

(květen/červen), kdy se střídaly týdny zlé a pár týdnů lepších, kdy jsem stejně musela zůstat doma v izolaci – ať už z důvodu prevence před nákazou infekcí nebo z důvodu doznívání nepříjemných vedlejších účinků léčby. Proč vám o tom všem teď ale píšu?

Mám za sebou těžký půlrok. Byly chvíle, kdy jsem měla pocit, že i Pán Bůh je někde velmi daleko a že jestli ty křeče a bolesti ve mně brzo neukončí, už to nevydržím. Byla jsem totálně vyčerpaná – fyzicky, psychicky i duchovně... A teď se dostávám k tomu klíčovému. Byla jsem celkově tak vyčerpaná, že jsem už neměla síly ani na modlitby, ale byli jste tu vy!!! Nebudu jmenovat, protože vás bylo mnoho a mrzelo by mě, kdybych na nějaké jméno zapomněla. Nic mě neomlouvá z toho, že jsem se přestala modlit. Není omluvy! Ale já tu teď píšu proto, že bych vám všem chtěla za vaše modlitby a přimluvy moc poděkovat. Když ležíte v posteli a necítíte končetiny, všechno vás bolí, vidíte jen rozostřený strop nad sebou a je vám zle, pak vědomí toho, že jsou tu jiní, kteří se za vás modlí – to vás v tu chvíli drží nad vodou a snažíte se všechno vydržet dál. Mohla bych teď opravdu sypat z rukávu celá jména manželských párů i jednotlivců našeho sboru, kteří mi e-maily i vzkazy dávali vědět, že se modlí. Když jsem se pak po čase konečně dostavila do kostela, sesypaly se na mne vaše známé tváře a viděla jsem tolik lásky a péče vás mnohých, že jsem doma zatlačovala slzy... Vzpomněla jsem si, že v Bibli máme: „Neopouštějte společná shromáždění...“ a začala jsem chápat, proč. Mnozí z vás by mohli být už životem i vlastními problémy unaveni a navzdory tomu všemu (i třeba vyššímu věku) jsem vám já stála za to, že jste si dali tu práci a modlili se za mne. Jsem ohromena – ještě dnes! Chtěla bych si to pamatovat – pokud by Pán Bůh dal a já jednou byla starším členem nějakého sboru, abych se

navzdory problémům i únavě modlila třeba za mladší, kteří by modlitby zoufale potřebovali. Děkuji teď Pánu Bohu za vás, za to ponaučení a vám všem za tolik cenné modlitby, které Pán Bůh vyslýchá, protože momentálně se RS drží v únosné míře. Pán Bůh se k těm vašim modlitbám přiznává – CÍTÍM TO!!!

V prosinci mě čeká magnetická rezonance, která teprve ukáže, co se na tom mozku vlastně děje, zda léčba zabrala a nakolik.... Chcete-li se modlit, modlete se, prosím, za mé nejbližší okolí, které moje RSKa drtí (snad ještě víc než mě samotnou) a hlavně za to, abychom všichni ubránili svoji víru, protože tu ztratit by bylo daleko horší!!! Mnohokrát vám děkuji!!!

P.S.: Velký dík patří samozřejmě i mé rodině a také strýcovi (Jiří Marek), který mě v létě 3x týdně vozil do Ostravy na plazmaferézy a byl neustále připraven pružně měnit svůj program a dělat mi „taxikáře“!!!

Jana Maláčová

Vánoční přání

Ježíš se narodil také pro tebe - ať jsi kdokoliv - starý nebo mladý, šťastný nebo nešťastný, úspěšný nebo neúspěšný. Narodil se pro tebe a k tobě chce také přijít. Chce přijít, aby ti dal novou naději, která nezávisí na tvých schopnostech, výhrách či prohrách. Nabízí ti odpuštění a svobodu. Chce přijít, aby ti otevřel cestu k bohatství, které není závislé na tvých úspěších ani na míře inflace. V NĚM můžeš dojít naplnění svého života.

Přejeme vám všem krásné prožití vánočních svátků, mnoho sil k dobrému životu, víru, mnoho sil k dobrým skutkům, hodně sil k odpuštění a smíření se s ostatními i se sebou samým, mnoho radosti, legrace, zdraví, přátel a kamarádů.

redakční rada D.P.

Vánoce na Volyni

Sedíme v teplém pokoji u manželů Jankových. Jablkový závin na stole navozuje atmosféru blížících se Vánoc. Pan Jaroslav Janko, který navštěvuje naše bohoslužby ČCE, vzpomíná na život v obci Martinovka v oblasti města Rovno na Ukrajině, kde žilo v šesti stovkách vesnic velké množství českých rodin. Volyňští Češi při poválečné repatriaci našli nový domov také na Krnovsku a Osoblažsku. Pan Janko měl v té době 14 let, jeho žena Libuše 4 roky. Důležité je, že čeští obyvatelé volyňské oblasti si po dlouhá léta dokázali zachovat český jazyk a české tradice, většina těchto lidí si zachovala katolické, nebo protestantské vyznání. Například neděle a svátky bez práce dodržovali velmi přísně všichni. Pan Janko vzpomíná, že před Štědrým dnem se konaly různé přípravy. 23. prosince děti chodily po vesnici s hvězdou a zapálenou svíčkou, zpívaly české i polské koledy. U sousedů, kterým se koledy líbily, děti zpívaly i vícekrát. Na Štědrý den se strožil stromeček. Nahoře byla ručně vyrobená hvězda, věšela se jablíčka, do ořechů se zatloukl dřevěný flak, na něj se dala šňůrka, ořech se zabalil do staniolu a pověsil na stromek. Také se věšely perníčky a pár bonbónů. Dodržovaly se tradice jako krájení jablka, házení střevícem a podobně. Ke štědrovečernímu stolu usedala celá rodina. Rodiče, tři chlapci, tři dívky, pokud byli v rodině pomocníci, slavili vždy společně. Tatínek večeri zahajoval modlitbou. Podávala se česnečka, ryba nebo sekaná, křížaly a sušené ovoce. Po rozdání dárků dlouho celá rodina zpívala koledy. Další sváteční den se děti těšily na koledu a rodiče na návštěvy sourozenců. Chodilo se k tetám a strýcům, kterých bylo ve vesnici hodně. Při vzpomínání se panu Jankovi vybavila báseň, kterou recitoval na vánoční besídce shromáždění Bratrské jednoty baptistů, kam docházel s rodiči:

Den za dnem padá do moře,
rok hasne za rokem,
už zase přišly ty bílé Vánoce,
sněhem se blýskají jak diamanty,
jak rosou bílý květ,
zas bude měsíc hvězdičkám zvěst slavnou
vyprávět.
Širokou nocí do ticha hvězdy se rozzáří
a dětem naskočí ruměncem na tváři.
Zpívejte děti hosana, Vánoce slavte všude,
kdybyste mluvit nechtěly, kamení za vás
muviti bude.

M.Šimarová

Nejmłodší z rodiny Jankových.

Také letos

Také letos jsi napnula kotevní lano
mezi kolíky všedních dnů
a pak dokořán jsi otevřela okna
letícím ptákům.
Tvé dlaně navyklé všeset
plachty utkané láskou
a zkyprené touhou,
dnes zavěsily znamení Vánoc.
Nejprve svatou rodinu ve skalnaté slují,
pak vánoční stromek a jmelí
a třpytivé hvězdy lesklého staniolu.
Chaloupky české vsi
s Ladovým kostelíkem
i zasněžené pláně Vysočiny.
A nakonec bělavou holubičku
se sladkým tajemstvím.
Připoutala jsi lehké čluny
s nákladem lidských slov-
němých svědků,
že nejsme sami.
Znovu jsi otevřela
vánoční galerii dávných příběhů.
Jaká to řada poutníků
se ubírá s námi k jeslím.

S nimi budeme zpívat
vánoční chvalozpěv:
Kristus se narodil!
Pokoj mezi lidmi!
Bůh má v nás zalíbení.
Adventní radost.

Adventní čas
klidně si kráčel
ke svému cíli.
Otisky šlépějí vryl
do prašných cest všedních dnů.
Ve slavnostně oděných chrámech
zažehl svíce
a jiskry radosti v dychtivých očích dětí.
Přivolal vzpomínky zasuté
pod příkrovem šedivého jíní.
Rozezněl zvony unavených srdcí
bijících na poplach.
Do temných nocí
zasel svit červánků jitřních.
Sněhové vločky drobných nadějí
zavál do sepjatých dlaní.
Krůpěje mrznoucí rosy
usedly do mých snů.
A tisíce šumících křídel
vložit do kolébky noci
adventní chvalozpěv.
Už přišel.
Přišel už?
Zapustil kořeny slova?
Otevřel prameny míru
ze zdrojů věčných?

Už přišel.
Stiskl mi ruku.
A vepsal do dlaně
písmeny lásky: Neboj se! J si můj!

Pavel Smetana - Variace na jediné téma, připravila E. Roztomilá

Pro zasmání i zamyšlení:

Parkování

Byl jednou jeden úspěšný manažer. Hodinky, mobilní telefon a počítač určovaly jeho den. Každá sekunda byla pro něj nesmírně důležitá.

Jednoho dne měl setkání v sídle jisté významné právní kanceláře. Naneštěstí tahle luxusní budova byla v centru města a uspěchaný manažer si se zděšením uvědomil, že nemyslel na to, jaká bude doprava a jak bude těžké najít místo na parkování.

Když dorazil do centra, nejprve objel budovu, aby zmapoval situaci. Nic. Každé parkovací místo bylo obsazené. Zkusil zajet dál. Nikde vůbec nic.

V bezradnosti se začal modlit: „Pane, prosím, pomoz mi, teď tě potřebuji. Dej, abych našel místo na zaparkování. Když vyslyšíš moji prosbu, slibuji, že půjdu každou neděli na mši.“

Udělal ještě jedno kolečko. Nic, nikde by se nebyl vešel ani špendlík.

Začal se modlit ještě intenzivněji: „Pane, nemohu mít zpoždění na toto setkání. Když mi uvolníš místo na zaparkování, budu se zpovídat každý týden a nikdy nevynechám večerní modlitbu.“

Dokola se modlil a pomaličku objížděl budovu, přičemž pečlivě zkoumal každý pohyb na silnici. „Pane, prosím tě, jde mi o život! Když mi pomůžeš najít volné místo, budu každý den číst evangelium a možná se přidám i ke katechetům.“

V té chvíli auto před ním odjelo a uvolnilo místo. Manažer s velkou úlevou vzápětí řekl: „Pane, nenech se rušit. Právě jsem našel místo.“

*Převzato z letního čísla
Zpravodaje chebské katol. farnosti (J.M.)*

Vánoce jako příležitost pro misii

Ti, kdo již našli v Pánu Ježíši svého Pána a Vykupitele, mají o Vánocích úžasnou příležitost k misii. Málokdy jsou lidé tak otevření pro duchovní rozhovory, aby se dověděli něco o skutečném smyslu Vánoc. Advent a vánoční dny využijme jako velkou příležitost pro vyvyšování jména Pána Ježíše, pro svědectví o NĚm.

Důležité je, abychom lidem vysvětlili, že Pán Ježíš už není to „pacholátko v jesličkách“, ale za nás ukřižovaný a zmrtvýchvstalý Pán, který sedí po Otcově pravici a brzy se vrátí ve veliké moci a slávě.

Využijme právě to vánoční období ke svědectví o Pánu Ježíši, aby si ještě mnozí s námi společně zanotovali:

„Narodil se Kristus Pán ...“

V našich zpěvnících máme mnoho písní oslavujících zrození Pána Ježíše Krista.

*vybráno z časopisu
„Volání uprostřed noci“
připravila M. Čičmanová*

Kristus Král

Ač největší,
stal se nejmenším.
Ač původu nejvznešenějšího,
přesto zrozen v dobytčí stáji.
Ač Pán stvoření a dědic věčnosti,
přesto živen prací vlastních rukou.
Ač tvůrce celého stvoření,
přesto nemá, kde by hlavu složil.
Ač Pán,
přesto slouží svým služebníkům.

M.Č.

Celostátní vzájemná výměna zkušeností

Ve dnech 11. - 13. listopadu 2016 se uskutečnil v Jihlavě již 25. ročník Celostátní vzájemné výměny zkušeností (CVVZ). CVVZ není jen o programech, ale také o setkávání lidí. Ústřední motto této akce je Přátelství rozrůzněných. Každého nadchne atmosféra spolupráce a sdílení myšlenek, a to i napříč generacemi účastníků. Setkání 849 účastníků z malých i velkých organizací pracujících s dětmi a mládeží přineslo během tří dnů inspiraci pro další činnost. Workshopy a semináře vedené odbornými lektory na různá témata probíhaly po celý víkend. Každý účastník si sestavil program podle svých zájmů. Na CVVZ lektorují mnoho programů sami účastníci a předávají tak své zkušenosti z práce s dětmi druhým. Kromě těchto programů mají účastníci možnost přihlásit se na semináře vedené odbornými lektory, mohou tak rozšířit své znalosti například v oblasti práva, psychologie nebo ekologie a přírodních věd. Podařila se spolupráce s jihlavskou ZOO, součástí programu byly prohlídky podzemí Jihlavy a poznávací procházky městem. Víkend oživila celá řada doprovodných programů a aktivit. Účastníci ocenili velkou hernu deskových her, čajovnu i kavárnu. Velkému zájmu se těšilo tržiště s užitečným vybavením pro celoroční

i táborem činností. V sobotu proběhl na závěr noční koncert kapel Marien a Epydemye.

Novinkou letošního ročníku byl Festival táborem a oddílových filmů. Na závěrečném ceremoniálu se udílelo vyznamenání Březové lístky, ojedinělé vyznamenání, které navrhuje vedoucí oddílů za práci s dětmi a mládeží.

Tato akce svědčí o tom, že to není s nepříznivou situací u mládeže tak špatné. Patřím k zakladatelům a k prvním organizátorům CVVZ a proto mně nesmírně těší, že tato myšlenka stále pokračuje. Raduji se z toho, že po Šumperku další CVVZ organizují křesťané z Hlinska.

M.Šimarová

Gospel night 2016

Víkend 2.-4. prosince se určitě nesmazatelně zapíše do paměti čtyřicet mladým lidem, kteří jej prožili společně na naší nové fáře při příležitosti tzv. Gospel night. Jde o pravidelnou akci Tensingu Česká republika, letos už 15. ročník, který je organizován pod YMCA DAP. Také v Krnově existuje už od samých počátků asi 20 let jedna z jeho skupin. Letošní víkendovku spojenou s nácviem písniček na 2. adventní koncert připravil krnovský Tensing pod vedením Lucie Šmírové ve spolupráci s našimi mládežníky a technickou podporou YMCA. Letos k nám přijeli tensingáři z Prahy, Mělníka, jeden dokonce až od Kladna a dalších míst. Vytvořili jsme během těch tří dní prima partu lidí, kteří si to moc užili a navázali plno nových přátelských vztahů. Vaření měl na starosti Kamil Krmášek - kuchař ze Zátora, kterému vydatně pomáhal

Radek Loyda a další, kdo se zrovna namanuli. Vyvrcholením celé akce se stal 2. adventní koncert, kde se zúročilo vše, co se nacvičilo. Moc pěkně vyzněla např. nová vánoční písnič-

ka od Lucky Šmírové, tradiční vánoční koledy a mnoho dalších písní. Všem moc děkujeme a zase někdy příští rok nashledanou ☺.

R. Rosický

Čína

Neskutečné se stalo skutečným, a my se s orchestrem (Dechový orchestr mladých Krnov) po roční přípravě dostali až do Číny. Byla to má druhá nejdelší cesta v životě, první byl zájezd do USA před 8 lety, také s orchestrem. Z mládeže jelo 5 lidí – Kája, Patrik, Ríša, Štěpa a já. Cesta byla dlouhá a docela únavná, museli jsme se pak vyrovnat s časovým posunem. Bydleli jsme na vysokoškolských kolejích a kromě několika zkoušek a 4 koncertů pro žáky

pekingských škol jsme hodně procestovali. Především po památkách a několika továrnách v Pekingu (hedvábná, perlová, nefritová). Také jsme byli v jedné čajovně na čajovém obřadu. Ochutnali jsme 5 druhů čajů a jako i v továrnách, i zde po přednášce probíhal „byznys“ - tedy nákup zboží, které nabízeli. Hodně jsme se nachodili, večer nás únava vždy přemohla. Jídlo nebylo až tak exotické, ale co bylo důležité, většina z nás se naučila jíst hůlkami. Jeden den jsme měli volno. Někteří odpočívali na pokoji, my se vydali na průzkum města. Chtěli jsme se dostat k jednomu jezeru. A protože je vše v Pekingu moc daleko, odhodlali jsme se jet metrem. To jsme díky angličtině v automatech na lístky zvládli. Metro bylo čisté a bezpečné. Než jsme došli k jezeru, uviděla jsem kříž na střeše jednoho domu. Všimla jsem si ho už jednou při cestě autobusem. Tak jsme šli dovnitř. Ale místní členka neuměla anglicky

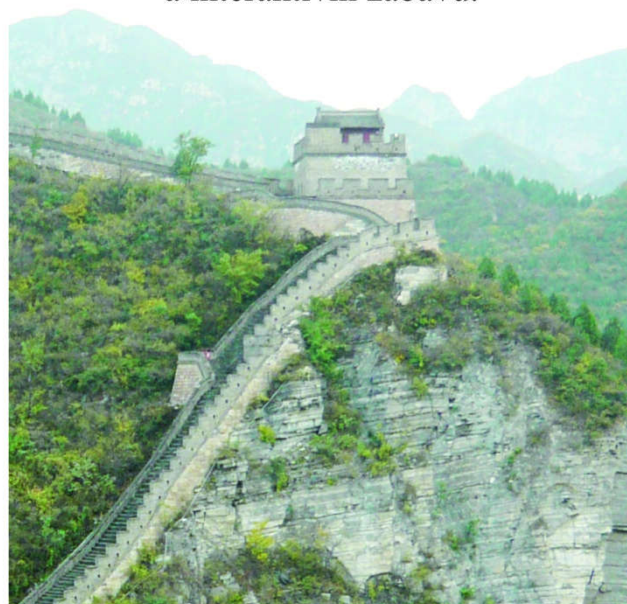
a pořád nám něco povídala čínsky. Až při odchodu přišla jiná paní, která anglicky uměla. Vlastně mě to překvapilo, že vidím křesťanský kostel, později jsem viděla i další. A v některých obchůdkách slavili Halloween.

Nejvíce se všichni těšili na Velkou čínskou zeď. Mě tedy moc nenadchla, zvláště proto, že byla tak strmá a plná schodů... Nemůžu říci, že by se mi Čína vyloženě líbila, Peking mi přišel jen jako větší Praha, ale zážitek to byl. A jsem vděčná Pánu, že vše proběhlo hladce a ve zdraví jsme se vrátili domů.

L. Lukášová

Za zážitky do Číny

sobota 14.1.2017 v 16 hodin
fara ČCE, Albrechtická 8
Zveme Vás na promítání fotografií,
vyprávění zážitků,
ochutnávku jasmínového čaje
a interaktivní zábavu.

Alianční týden modliteb za děti

**Modlitební setkání
Aliančního týdne
modliteb
KRNOV
8.-15. Ledna 2017**

9.1.	pondělí - 17.00 hod.	AS - Opavská ul.
10.1.	úterý - 17.00 hod.	ČCE - ev.fara - Albrechtická ul.
11.1.	středa - 17.00 hod.	KS - Horova ul.
12.1.	čtvrtek - 17.00 hod.	CČSH - Horova ul.
13.1.	pátek - 17.00 hod.	CASD - Nábřežní ul.
14.1.	sobota - 17.00 hod.	ŘKC - katol.fara u sv. Martina

Pro ženy:

Víkend pro dcery Krále
identita – sebeúcta - hranice

3. - 5. 3. Luhačovice

hotel Harmonie, pořádá KMS

bližší info na:

<http://prozeny.kmspraha.cz>

Pro muže :

Muž a bolest - 11. konference pro muže
Malenovice (hotel KAM)

Každý z nás bojuje s bolestí a zraněním. Otázka zní,
jak se k bolesti stavíme. Přednáší: Don Smith,
pořádá SAM (sdružení aktivních mužů)

bližší info: www.s-a-m.cz.

**Ubytovací kapacita hotelu je vyčerpána, je ale
možno se ještě přihlásit a ubytování domluvit
u R. Rosického, který podá další info**

Silvestrovská Travná - 5000 km v sandálech - 27.12.2016 - 1.1.2017

Cena: 150,- Kč/noc (přihlášení do 15.12.)
200,- Kč/noc (přihlášení po 15.12.)
250,- Kč/noc (přihlášení po 22.12.)
Sleva pro sourozence

Minimální doba přihlášení je na 3 noci

Kontakt:

Jared Kenning, jared@travna.cz

více na www.travna.cz

Milé děti,

za několik dní budeme slavit Vánoce. Vzpomínáte si, co jsme si povídali v nedělní škole o těchto svátcích? O Vánocích si něco připomínáme. Ano – připomínáme si to, že se Pán Ježíš narodil a přišel na tento svět, aby nás později svou smrtí na kříži očistil od hříchů a my se mohli jednou spolu s ním radovat v Božím království.

Podívejte se nyní na úkoly, které vám vánoční čas i biblický příběh o Ježíšově narození pomůže znovu si zopakovat.

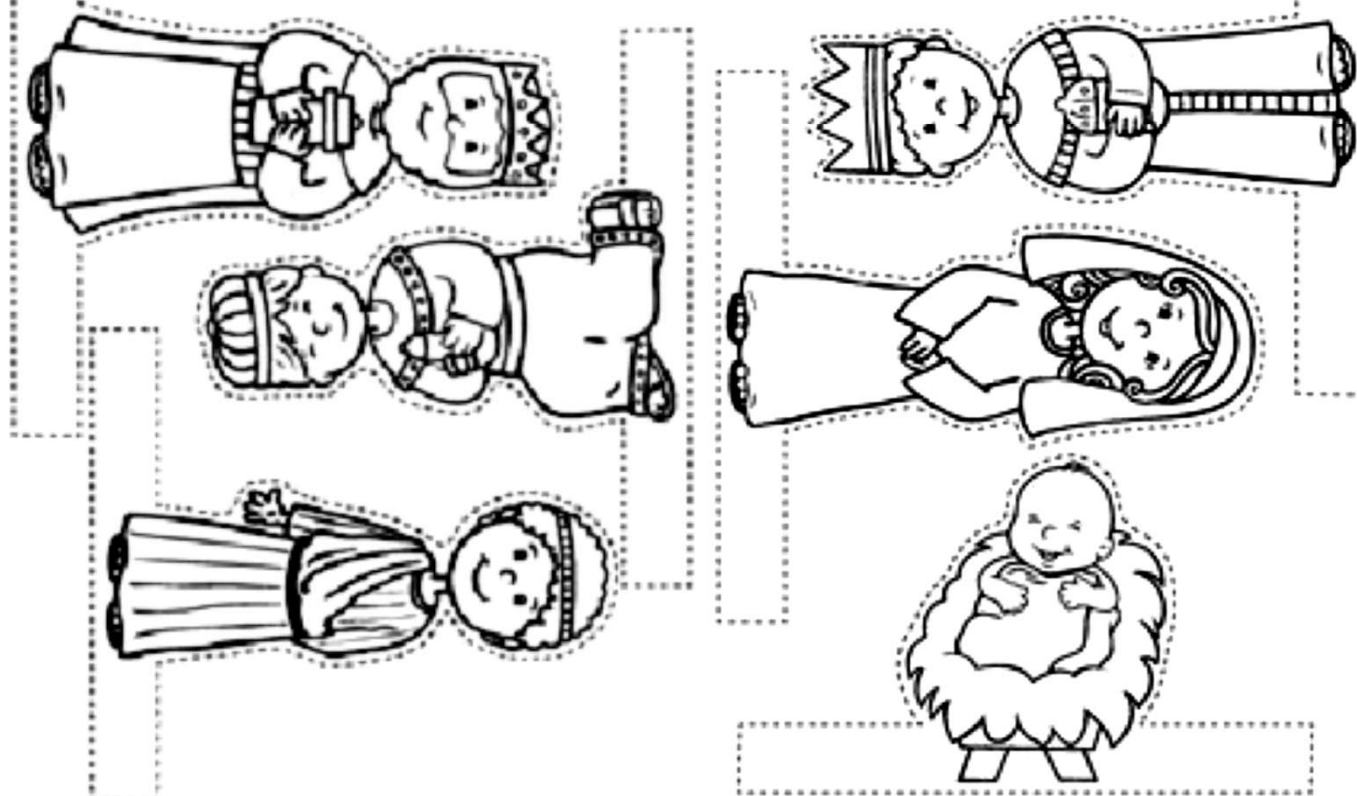
Přeji vám všem ze srdce požehnané Vánoce!

START

Pomoz pastýřům najít cestu k Ježíši:

Pokud budeš mít čas a chuť, vymaluj a vystříhni si figurky, slep konce proužků a postav si z figurek malý betlém:

Vezmi pastelky a vymaluj si obrázek:

Připravila Jana Maláčová

Českobratrská církev evangelická v Krnově

<u>Kazatel sboru:</u>	jáhen Radovan Rosický
<u>Adresa:</u>	Farní sbor ČCE, Albrechtická 8, Krnov, telefon: 552 302 109
<u>Číslo účtu sboru:</u>	1845328379 / 0800
<u>Úřední hodiny:</u>	čtvrtek 10 - 12 hod. 16 - 18 hod.
<u>www stránky:</u>	http://krnov.evangnet.cz
<u>Na požádání:</u>	- katechetická příprava ke křtu - vysluhování svaté večeře Páně nemocným členům sboru - pastorační rozhovory, rozhovory v krizových situacích, zpověď - předmanželské rozhovory, příprava ke sňatku Svatby, křty a katechetické přípravy je zapotřebí dohodnout s kazatelem sboru v dostatečném předstihu!

Pravidelná shromáždění v Krnově (evangelický kostel na Husově náměstí):

Neděle	9.45 h.	bohoslužby (duben - prosinec v ev. kostele)
pozor !!! od 31. 12. 2016 – 31. 3. 2017 bohoslužby na nové faře na Albrechtické 8 !!!		
Pondělí	dle domluvy	každé 1. pondělí v měsíci ekumen. modliteb. setkání - v růz. církvích
Úterý	17.00 h.	biblická hodina na nové faře - Albrechtická 8
Čtvrtek	dle domluvy	skupinky v jednotlivých rodinách
Pátek	17.00 h.	dorost - setkání dětí školního věku - každý první a třetí pátek v měsíci na nové faře - Albrechtická 8
	18.00 h.	modlitební setkání v kostele
Sobota	18.00 h.	setkání mládeže - na nové faře - Albrechtická 8

(Přes prázdniny se nekonají biblické hodiny, setkání mládeže.)

Pravidelná shromáždění v Krasově:

1. a 3. středa v měsíci 13.00 hod. biblická hodina na obec. úřadě v Krasově, č. p. 29

Pravidelná shromáždění v Branticích:

2. středa v měsíci 17.00 hod. biblická hodina u Strádalových
v budově železniční stanice Brantice

Redakční rada:

Radovan Rosický, Bedřich Marek, Eva Roztomilá, Darina Balová,
Miluše Čičmanová, Miroslava Šimarová, technický redaktor - Petr Malík

Příspěvky můžete předávat redakční radě, nechat je na faře, nebo, což je pro nás nejlepší,
posílat e-mailem na adresu: dobrypastyr@centrum.cz